

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/409/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116209145
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116209145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú F. F. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9 dieťaťa rodičov R. F. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v V. na Q. č. XX zastúpenej advokátkou JUDr. Kristínou Piovarčiovou ml. so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Štúrovej 20 a R. F. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v C. na I. XX v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 11.10.2016 č.k. 11P 53/2016-94 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom z 11.10.2016 č.k. 11P 53/2016-94 zvýšil výživné určené rozsudkom Okresného súdu Košice I zo 16.12.2009 sp. zn. 21P 40/2009 od otca pre maloletú F. F. nar. XX.X.XXXX zo 70 Eur na 130 Eur mesačne od 26.4.2016 do budúca, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci dopredu k rukám matky dieťaťa. Dlhé výživné 256,68 Eur za obdobie od 26.4.2016 do 30.9.2016 zaviazal otca zaplatiť matke dieťaťa do 30-tich dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a zvýšil výživné na 100 Eur mesačne od 26.4.2016 a dlžné výživné mu povolil splácať v mesačných splátkach 5 Eur spolu s bežným výživným. Uviedol, že odvolanie podal z toho dôvodu, že v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie sa nebrali do úvahy jeho námietky, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení k návrhu na zvýšenie výživného. Poukázal na to, že z návrhu na zvýšenie výživného je jasné, že zdravotný stav matky dieťaťa sa zlepšil a jej pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť klesol na 60% z pôvodných 70%, tým sa jej naskytlo viac možností sa zamestnať, čo okrem zárobkovej možnosti jej určite prinesie aj psychické uspokojenie. Nesúhlasí s tvrdením matky, že okrem platenia povinného výživného na dieťa ničím iným neprispieval, pretože súdom určené výživné je 70 Eur, ale platil 80 Eur mesačne, aby dcére mohla matka kúpiť potrebné veci. Vyjadril názor, že podľa jeho zárobkov, potrieb dieťaťa, ako aj jeho potrieb a potrieb matky, ktorej zdravotný stav sa našťastie zlepšuje, by bola suma 100 Eur mesačne na výživu a výchovu dieťaťa adekvátna. Nie je schopný zaplatiť dlžné výživné v súdom určenej lehote 30-tich dní, iba po 5 Eur mesačne. Nesúhlasil s odôvodnením konajúceho súdu, že mohol predpokladať zvýšenie výživného, pretože na túto alternatívu, že súd zvýši výživné zo 70 Eur na 130 Eur mesačne, sa nedalo pripraviť, ani sa nepripravil a podľa jeho zárobkových možností sa ani pripraviť nemohol.

3. Matka dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny a to aj napriek tomu, že jej návrhu na zvýšenie výživného nebolo vyhovené v navrhovanom

rozsahu. Uviedla, že trvá na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojich písomných podaniach vo vzťahu k pomerom na jej strane, strane maloletej a otca, ako aj ústnych prednesoch, ktoré z dôvodu duplicity opakovane neuvádzala. Súhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že bola preukázaná podstatná zmena pomerov na strane dieťaťa odôvodňujúca zvýšenie výživného, keďže od ostatnej súdnej úpravy výživného v roku 2009 doposiaľ uplynulo viac ako sedem rokov a odôvodnené potreby maloletej podstatne vzrástli s ohľadom na jej vek, stupeň školskej dochádzky, zdravotný stav a mimoškolské aktivity. Zdôraznila, že zvýšené výživné predstavuje sumu, ktorá pokrýva len základné životné potreby dieťaťa, keďže otec nad rámec súdom určeného výživného neprispieva maloletej F. iadnymi materiálnymi plneniami, ani sa s ňou nestretáva. Je pravdou, že platil výživné 80 Eur, čo však zahrňovalo splátku dlžného výživného určenú predošlým súdnym rozhodnutím. Otcom navrhované splácanie dlžného výživného po 5 Eur je v absolútnom rozpore so zmyslom inštitútu výživného pre maloleté dieťa a aj v rozpore so záujmom dieťaťa. Dlžné výživné je otec s ohľadom na preukázané pomery na jeho strane schopný zaplatiť jednorázovo v súdom určenej lehote 30-tich dní od právoplatnosti rozsudku aj s prihliadnutím na to, že si finančnú rezervu vedel počas prebiehajúceho súdneho konania vytvoriť, lebo bolo vysoko pravdepodobné, že súd prvej inštancie výživné pre maloletú zvýši, lebo od poslednej úpravy uplynul dlhý čas. Z týchto dôvodov navrhla, aby odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

4. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebeh ukonania pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jeho vyživovacej povinnosti k maloletej F.. Odvolací súd je toho presvedčený, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a tiež zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Odvolací súd tiež dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a úplne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP a len odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení rozsudku nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným.

6. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je zákonnou povinnosťou rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Taktiež prihliada na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dôsledne porovnal pomery účastníkov v čase predchádzajúcej úpravy výživného s pomermi existujúcimi v čase terajšieho rozhodovania a dospel k totožnému právnemu záveru, ako súd prvej inštancie, že v tejto právnej veci bola preukázaná kvalifikovaná zmena pomerov odôvodňujúca

zvýšenie výživného a určené výživné, vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúcej zásady, je primerané reálnym zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca, ktorý nemá inú vyživovaciu povinnosť a zohľadňuje aj odôvodnené potreby maloletej F. do výšky príjmu otca. Odvolací súd poznamenáva, že pomery otca, na ktoré sa odvoláva, sú vyjadrené v napadnutom rozsudku zvýšením výživného na 130 Eur mesačne (výživné 4,3 Eur na jeden deň), pretože výrazné zvýšenie odôvodnených potrieb maloletej by zjavne odôvodňovalo zvýšenie výživného vo väčšom rozsahu berúc do úvahy najmä časové obdobie (sedem rokov), ktoré uplynulo od predchádzajúcej úpravy výživného, počas ktorého si otec plnil vyživovaciu povinnosť iba v rozsahu 70 Eur (výživné 2,3 Eur na jeden deň), resp. 80 Eur (výživné 2,6 Eur na jeden deň) a tiež absenciu záujmu otca o maloletú. Odvolací súd tiež zdôrazňuje tzv. valorizačnú klauzulu obsiahnutú v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ktorá ukladá súdu, aby v prípade, ak rozhoduje o zmene pomerov (zvýšenie, zníženie výživného) zohľadnil aj zmenu výšky (vývoj) životných nákladov. Z § 78 ods. 3 Zákona o rodine vyplýva, že vývoj životných nákladov je objektívna okolnosť, ktorá by aj sama o sebe mohla odôvodniť zmenu výšky výživného a zdôrazňuje, že pre zmenu rozhodnutia o výživnom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine postačuje zmena pomerov len na jednej strane, teda buď len u oprávneného (maloleté dieťa), alebo len u povinného (otec dieťaťa). Rozhodnúť v súlade s odvolacím návrhom otca by v tomto prípade znamenalo posunúť zodpovednosť za zdravie a život dieťaťa na matku, ktorá sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu na hranici svojich možností prevažne osobnou starostlivosťou o dieťa vzhľadom na jej príjem, čo by bolo nepochybne v rozpore so Zákom o rodine, morálkou a spravodlivosťou. Súd prvej inštancie rovnako správne rozhodol o dlhu na výživnom a spôsobe jeho zaplataenia v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP a ani odvolací súd nezistil okolnosti, ktoré by odôvodňovali určiť dlhšiu lehotu na zaplataenie dlžného výživného.

7. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a v odôvodnení sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP.

8. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).